

Grønne regnskaber er jo en del af vores snak her om det økologiske råderum. I øjeblikket er jeg rundt ved en række virksomheder og holder foredrag om og diskuterer grønne regnskaber. Det er folk meget optaget af. Det er jo en opgave, der er stillet dem.

Revisorerne er meget optaget af det, men de er meget rundt på gulvet og føler, det er meget svært. Der skal vi passe på, at vi ikke forcerer en udvikling. Vi har en meget avanceret regnskabslovgivning, hvor der er fuldt styr på sagerne, og hvor man har udviklet nogle teknikker, og det er sket over lang tid. Og det bliver endnu sværere, for det her er endnu mere komplicerede områder, og hvis vi prøver at forcere noget igennem her, så ødelægger vi noget, der måske kan blive godt og brugbart på et tidspunkt.

Jeg synes, det er noget, fru Elsebeth Gerner Nielsen skal have i tankerne.

Så synes jeg, hr. Hans Christian Schmidt kom med noget meget vigtigt, som jeg desværre ikke nåede at omtale i min tale, nemlig om at bruge de lokale folk i deres områder. Vi har set det i forbindelse med hele habitatsagen, en glimrende og udmærket sag, men det, at man ikke spørger de ejere, som rent faktisk er involveret, er tragisk, og det bliver komisk, når man f.eks. vil ud at fredde en odder, der ikke har været på Fyn i lang tid, og så skal lægge beslag på arealet.

Det kan vi ikke holde til over for befolkningen, og derfor skal den del af vores naturarbejde hele tiden foregå i et samspil mellem benyttere, beskyttere, ejere, myndigheder og forskere. De skal arbejde sammen, ellers går det galt.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg blev spurgt, om jeg mente, at benzinen skulle stige yderligere, men benzinen er ikke steget – det var det, der var min pointe – benzinen er faldet med omkring 30 pct. inden for de sidste ti år.

Men jeg forstår godt antydningen. Ja, jeg synes, benzinen skal være dyrere, for jeg kan ikke se, hvordan vi ellers får løst vores miljøproblemer på trafikområdet, hvis vi ikke får højere energipriser her.

Så er der diskussionen om, hvordan vi implementerer forskellige lovgivninger, hvordan vi sikrer, at fredninger kommer i stand, osv. Det Radikale Venstre mener selvfølgelig, at folk skal høres, at der skal være diskussioner, at land-

mændene skal inddrages i alle de forskellige politiske processer, som vi er i gang med, og det bliver de også.

Til det med de grønne regnskaber: Jeg er fuldstændig enig med hr. Niels J. Langkilde i, at det her er en proces, hvor vi alle sammen skal vænne os til, hvad det vil sige at lave et grønt regnskab, og derfor er der ikke noget, der skal forceres. Vi skal langsomt vænne os til det med, at der skal indgå nogle nye faktorer, når vi laver regnskaber i virksomhederne. Så jeg er helt indstillet på, at vi ikke skal forcere noget. Men grønne regnskaber skal vi have.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Både fru Elsebeth Gerner Nielsen og ministeren og andre har brugt en del tid på at fortælle om de grønne afgifters og CO₂-skattens velsignelser. Så er det bare lidt mærkeligt, hvorfor vi ikke har kunnet overbevise vores kolleger i EU om denne velsignelse.

Nu er vi altså inde i rapporternes domæne. Derfor vil jeg godt fremvise endnu en rapport, og det er en rapport, der er gengivet i Børsen den 16. november d.å., og dér står som overskrift »CO₂-pakken dyr og ineffektiv«, og dér er så begrundet, hvorfor de grønne afgifter ikke er så lyksalige. Derfor synes jeg, vi også med det skal prøve at komme lidt ned på jorden.

Så vil jeg godt vise en rapport mere. Det er det her lille, meget kønne og handy finanslovsforslag. Der står på side 15, at man regner med i 1996 at få 48,6 mia. kr. ind i grønne afgifter. Og her har vi jo nøglen til sandheden, nemlig at afgifter på CO₂ og på vand og hele molevittten er og bliver et skatteobjekt, og for at man bedre kan sælge det, for at befolkningen bedre kan sluge det, kalder man det grønne afgifter. Men det er jo den nøgne sandhed, at det er en ny form for skat.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Miljøafgifter skal selvfølgelig som alle mulige andre skatter opkræves af de enkelte lande. EU skal ikke opkræve nogen skatter, men man kan godt harmonisere ved flertalsafgørelse f.eks. en grøn afgift på CO₂. Så behøver man nemlig ikke alle de der tilbageførelsesordninger, som gør, at der i dag ikke er nogen nævneværdig miljøeffekt – det er jeg overbevist om – af de dér CO₂-afgifter.